

Humanitas-Akropolis

4,5 THE-kopje

Dames THE zeggen JA tegen het Humanitas Akropolis Thuis Gevoel

Humanitas-Akropolis

Achillesstraat 290

3054 RL Rotterdam

Tel.: 010-4615100

Fax: 010-4615399

info@stichtinghumanitas.nl

www.stichtinghumanitas.nl

- **Travo huisje als kunstwerk**
- **Buitenruimte verpleeghuisflat kind van de rekening**
- **Buiten is een feest**
- **Je zet een voet over de drempel en je bent verkocht**
- **Herinneringsmusea**
- **Website kan beter**
- **Informatie over wat er in de buurt te vinden is**
- **Heuse barkeeper van 9 tot 9 en zelfgebakken appeltaart**
- **Je blijft je ogen uitkijken**
- **Is er dan niets op aan te merken?**

Vol verwachting gaan we naar het beloofde summum van het wonen voor ouderen. Eind jaren negentig en de eerste jaren van het tweede millennium trok de flamboyante directeur van Humanitas, Hans Becker, volop de aandacht met zijn filosofie van de Ja-cultuur. Al dat gedoe om kleine zaken als je nee zegt, kost veel meer energie dan ja zeggen. 'Nee zeggen' leidt tot niets, behalve tot chagrijnige gezichten. Becker gaat ervan uit dat de mensen in het algemeen met heel redelijke vragen komen. Als je daar geen probleem van maakt, bespaart het je ten eerste tijd, ten tweede krijg je blij gezichten en ten derde betaalt dat zich ook

weer dubbel en dwars uit in de toekomst. Iemand die tevreden is en goed in zijn vel zit, die blijft zich meer mens voelen en daardoor gewaardeerd en gestimuleerd. Maak het de mensen prettig. Geef ze een aanbod waardoor het leven inspirerend blijft. Dame He heeft hem eind jaren negentig verschillende keren in volle zalen opzweepend horen spreken en hem in zijn Humanitas-Akropolis persoonlijk ontmoet. Een druk mannetje met een hart van goud, die tussendoor zijn aangenomen 'drugsverslaafde' zoon met woord en daad bijstaat.

Travo huisje als kunstwerk

Het is aangenaam binnen rijden. De wijk Hillegersberg ligt er netjes aangeharkt bij. De auto kunnen we goed parkeren. De woongebouwen hebben daar helemaal geen last van, en toch is het dichtbij. We stuiten dan meteen rechts op een geweldige speeltuin onder de hoede van een speeltuinvereniging. De moderne halfhoge torenflats geven een aardige bies.

Kijken we naar links dan zien we een plas met geweldige groenstroken erlangs. De Hollandse lichten komen daar goed in uit. Je zou zo je schildersezel willen neerzetten. Ons oog wordt getrokken door een fraai gekleurd travohuisje. Dit onding is hier in een kunstwerk omgetoverd. Een oudere dame die haar middagwandelingetje maakt, spreekt ons aan. 'Vindt u dit ook zo leuk? Ik word altijd vrolijk als ik er langs loop en elke keer zie ik weer iets anders bij een van de opgetekende personen.' Wij stuiten vaker op travo- en elektriciteitshuisjes die de hele omgeving van de ouderencentra ontsieren. Bv. bij [Aafje Zuidwijk](#). Hier zie je dat het wel degelijk anders kan. TIP

Buitenruimte verpleeghuisflat kind van de rekening

We nemen het hele complex Humanitas-Akropolis in ons op. Het is gigantisch. Hier wonen zeker vier tot vijf honderd ouderen. Eerder zagen we dat in Enschede bij [De Eschpoort](#). Het schrok ons daar erg af. Het was 'oud oud oud' wat de klok sloeg en 'groot groot groot'. Kan het ook anders?

Wij zien niet al te modern aandoende aanleunwoningen, die via een glazen tussenbrug verbonden zijn naar de moderne zorgwoningen, en een enorme 11 verdiepingen hoge, verpleeghuis torenflat, die via de begane grond aangesloten is op de centrale ontmoetingsruimten. Juist het verpleeghuis heeft geen ander buiten dan een smalle strook om de glazenwasser zijn werk te laten doen!

Buiten is een feest

In die wel vijftig meter lange glazen brug staan tientallen rolstoelen uit de oude doos. Het is bijzonder om te zien.

Pal voor de deur is een bushalte met digitaal informatiebord. Je krijgt een beetje een stationassociatie.

Via een onderdoorgang onder de flat met aanleunwoningen komen we in een prachtige tuin, die helemaal open is naar de wijk en de weg.

We kunnen ons voorstellen hoe je hier een heerlijk slenterwandelinnetje maakt met onderweg van alles te zien aan prachtige vooral Griekse mythologische beelden.

Veel zitjes en bankjes en mooi aangelegde bloeiende perken om naar te kijken en van te genieten. Ook de tuin van de dagopvang/dagbehandeling komt hierop uit. In een deel van de tuin aan de straatkant is een mini kinderboerderij. Gezellige parasolletjes beschermen de dieren tegen de zon.

Een opa en zijn kleinkind lopen op de konijnen af. Een vrijwilligster die de dieren al jaren verzorgt, is bezig de hokken schoon te maken.

Je zet een voet over de drempel en je bent verkocht

Kan dit in de Nederlandse ouderenzorg? We worden overrompeld door de uitstraling, het gebruikte materiaal, maar vooral alle persoonlijke gebruiksvoorwerpen, kunst en accessoires die je door het hele gebouw aantreft.

Zonder museumachtig te zijn heeft elk deel van de enorme benedenverdieping zijn persoonlijke en zeer attente hoekjes, prullaria, kunstwerkjes etc.

Prachtige maskers hangen boven deuren, Boeddha brengt je regelmatig tot bezinning en rust, giraffen bankjes, muziekinstrumenten, vitrinekasten bij de kapsalon, met een foto (zijn het Hans Becker en zijn broertje?),

een inmiddels antieke tafel voor permanentklemmen, vitrinekasten met prachtige vazen, met jaren zestig huishoudspullen, toetreding van daglicht via glazen bakken in het plafond die rondom prachtig geschilderd zijn, art deco, te veel om op te noemen.

Wij horen altijd verhalen dat je niets kunt neerzetten, want mensen nemen het mee, het gaat stuk, het wordt vies en wat voor excuses je nog meer kunt verzinnen, maar hier staat het gewoon. En je kunt de deuren van de vitrine kast ook nog zo open schuiven!

Wij hebben geen flauw idee waar en hoe dit allemaal bij elkaar gevonden is. En hoe en door wie dit met elkaar gecombineerd is, zonder dat het kitscherig is geworden.

Je waant je in een heerlijk aangeklede straat waar een ware supermarkt, fysiotherapie, waarvoor we een te huren duo- scootmobiel zien staan, voorlichting, muziekkamer, filmzaaltje, reisbureau en welke diensten dan ook op een open manier je van dienst willen zijn.

Het is teveel om op te noemen en het is op een goede manier levendig. Een fotoreportage van dit alles treft u [hier](#). Een grote TIP

Herinneringsmusea

Bij de entree treffen we [kaartjes van de Humanitas herinneringsmusea](#). In Humanitas-Akropolis is de hele kelder tot museum gemaakt. Jammer dat het maandag is! Alhoewel, voor vandaag hebben we hier genoeg om ons te vermaken.

Website kan beter

De balie is open, halflaag en rond. Het personeel erachter is niet bijster geïnteresseerd in of behulpzaam richting ons als bezoeker. Nee, een informatieboekje is niet beschikbaar. Op [de website](#) treffen we Humanitas-Akropolis onder de kop: [Humanitas Kliniek](#). Welke diepere redenen kan dat hebben? De website zelf geeft niet veel informatie, noch foto's. Wel tref je als je door scrolt een [te downloaden brochure](#) met goede informatie over welke zorg en voorzieningen Humanitas allemaal biedt in Hillegersberg/Schiebroek. Die brochure heb je echt nodig om te weten wat je bij Humanitas-Akropolis allemaal kunt verwachten. Wat mist in de brochure is een plattegrond van de gebouwen die tezamen Humanitas-Akropolis vormen, zodat je weet wat waar zit. Ook mis je plattegronden van de verschillende appartementen en van de kamers en woonkamers kleinschalig wonen. We lezen dat er in het kleinschalig woonaanbod nogal wat bewoners een tweepersoonskamer en sanitair moeten delen. Daarin merk je dan weer dat het gebouw er al wat langer staat.

Informatie over wat er in de buurt te vinden is

Op de website vinden we ook een fijne folder van de stichting El Peregrino zorgreizen naar Noord Spanje, vlakbij Barcelona. Het is een initiatief van Spaanse en Nederlandse ondernemers die betaalbare vakanties aanbieden voor mensen die zorg en begeleiding nodig. En we treffen de [Parels van het Noorden](#) (van Rotterdam). Leuke tips over wat in de omgeving te doen is: het Bergsingelkwartier, Chez Maria, een snuisterijenwinkel die ook workshops geeft over persoonlijke styling, het Visplaza, de Kaaskop. Zeker als je zelf niet uit de buurt komt, is een informatieblaadje met wat de buurt aantrekkelijk maakt, aan te raden. Zo is het ook fijn als er een paar aardige wandelingetjes in de omgeving op papier staan. TIP

Rookkamer met evenveel smaak ingericht

Voor de entree van de rijk gesorteerde supermarkt staat een jukebox en er staan winkelwagentjes en mandjes klaar. Het restaurant is gezellig en heeft een mooie etenskaart. Het eten wordt ter plekke bereid. Op de dag dat wij op visite zijn, staat een dame achter een karretje haringen schoon te maken. Overal zie je kinderstoelen om aan te schuiven. TIP Fijne openingstijden van half twaalf tot twee en van vijf tot acht.

Aan het restaurant is een rookkamer verbonden. Meestal zijn dat 'hokken'. Hier niet, de rookkamer is met dezelfde zorgvuldigheid als alle andere ruimten ingericht. Ditmaal waken everzwijnkoppen over uw en onze eigendommen.

De ruimte heeft tevens een deur naar het gemeenschappelijke achterterras van het restaurant en naar de bar.

In een hoek van het restaurant is een enorme wand met behoorlijk goede boeken gevuld. In de Engelse clubfauteuultjes die er bijstaan kun je lekker gaan zitten lezen.

Heuse barkeeper van 9 tot 9 en zelfgebakken appeltaart

De barruimte is open aangesloten op het atrium, zoals de immense open ruimte vanaf de entree op de benedenverdieping wel genoemd wordt. Openingstijd van maar liefst negen uur 's morgens tot 9 uur 's avonds. Een heuse barkeeper qua kleding, voorkomen en bediening schenkt borreltjes met een kop op het glaasje. Gebakjes staan in een draaiende vitrine en de zelfgebakken appeltaart staat natuurlijk niet in de koeling.

We krijgen een enorme punt geserveerd, die we ons met de heerlijke koffie goed laten smaken. We vragen hoe de bar geëxploiteerd wordt. Dat doet Humanitas zelf. Al het personeel is in loondienst. We merken geen verschil met het personeel in de gewone cafés, waar we wel eens komen.

Je blijft je ogen uitkijken

We dwalen nog verder het atrium in. Het deel van de zorgwoningen is zes hoog met open

galerijen aan de binnenkant van het atrium. Bij elke woning maakt de galerij een halve cirkel naar buiten. Daar treffen we veel gezellige zitjes, maar ook rolstoelen, scootmobielen en een enkele fiets.

In het midden steeds een loopbrug en daar weer gezellige zitjes. Naar beneden toe geven de hangplanten een extra dimensie. Het atrium hier is tevens geslaagd omdat het aan de kopse kanten grote ramen heeft, waardoor het niet donker of beklemmend is.

De benedenverdieping in dit deel is in gebruik voor allerlei activiteiten. Zo grenst bijvoorbeeld het filmzaaltje hier aan. Er wordt deze middag een film gedraaid en we zien een redelijke publieksopkomst. Langs de zijden treffen we mooie oude kasten, waarvan de laden gevuld zijn met wisselende collecties. Doe je een la open, dan vind je de ene keer prachtige witte trouwschoenen, een sluier en een trouwboekje, de volgende keer spelletjes, dan weer een paar fotoboeken. Het is één grote ontdekkingstocht; je blijft je verbazen en raakt er niet op uitgekeken.

Is er dan niets op aan te merken?

In de publiek toegankelijke binnen en buiten ruimten ervaren wij het ultieme Thuis Voelen gevoel. In Humanitas-Akropolis is de 'massaliteit' heel goed aangewend ten behoeve van een voorzieningenaanbod van hoge kwaliteit en gezelligheid. Beter kan het welhaast niet.

Minder prettig voelen we ons bij de verpleeghuisflat. Hoe gaat het daar aan toe? Komen de mensen die daar wonen wel makkelijk naar buiten of naar het atrium? We tellen het aantal ramen en vermoeden dat er per etage twee woningen zijn met elk acht slaapkamers. We vragen ons af waarom nou juist deze verpleeghuisdoelgroep in de hoogste toren gehuisvest is, zonder waarneembare directe buitenruimte als balkons of terras.

Bij het verpleeghuis [Hannie Dekhuijzen](#) van Stichting Humanitas, waarvan we de visite twee weken geleden publiceerden, zie je invloeden van Humanitas-Akropolis. Maar, het is net als bij leerlingen van kunstschilders of architecten, het is een goede, maar veel minder uitbundige en je rakende kopie.

Hans Becker mag wat ons betreft vereeuwigd worden in Akropolis. We maken een buiging voor hem.

[Link](#) op Zorgkaartnederland.nl: 7,2 uit 57 waarderingen: laatste waardering op 27-01-2012

Op 1 maart 2012 ontving Humanitas-Akropolis het [gouden Prezo certificaat](#) van Perspect voor het leveren van verantwoorde zorg.

Dames THe. Publicarea/Tineke van den Klinkenberg © 2012